

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010218
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614010218.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanej B. V., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej B. V. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 15.10.2015, sp. zn. 2T/92/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.01.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovanej B. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná B. V. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 21.08.2013 v čase o 15,10 hod. po miestnej komunikácii v Topoľčanoch na ulici J. Jesenského označenou dopravnou značkou "Daj prednosť v jazde" viedla motorové vozidlo značky H. T., M.: TO XXX DC, pričom pri vchádzaní na hlavnú cestu, ulicu P. O. Hviezdoslava došlo k zrážke s cyklistom F. F., ktorý jazdil smerom ku kruhovému objazdu, následkom čoho utrpel poškodený F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M. A. B. č. XXXX/X zranenia a to kožné odreniny v oblasti pravej polovice tváre a zlomeninu prvého (základného) článku V. prsta (malíčka) pravej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti v rozsahu 28 až 35 dní, čím porušila ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 1 zák. NR SR č. 8/2009 o cestnej premávke v platnom znení.

Za to jej bol podľa § 158 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona, uložený peňažný trest v sume 200 eur. Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace.

Zároveň bol obžalovanej podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava vo výške 161,25 eur, Sociálnej poisťovni pobočka Topoľčany vo výške 316,20 eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodeného F. F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala odvolanie obžalovaná, čo do výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že súd pri ukladaní trestu nepostupoval v zmysle základných zásad stanovených pre ukládanie sankcií podľa Trestného zákona a dôsledne sa neriadil najmä § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona a § 61 odsek 1 Trestného zákona. Poukázala na skutočnosť, že orgány polície bezprostredne po dopravnej nehode jej nezadržali vodičské oprávnenie práve s ohľadom na potrebu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, ale aj s prihliadnutím na rozsah a charakter následkov, ako aj na jej osobu ako páchatel'a, jej

pomery, ale najmä aj na možnosť jej nápravy. Uviedla, že od dopravnej nehody, t. j. od spáchania trestnej činnosti, uplynulo 26 mesiacov, pričom v tomto období vykonávala činnosť vodiča a to bez akéhokoľvek porušenia právnych predpisov upravujúcich cestnú premávku a je preto nelogické sa domnievať, že uložením trestu zákazu činnosti sa má zabezpečiť ochrana spoločnosti pred ňou, ako páchatelom, má sa jej zabrániť páchaniu ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky pre jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život. Záverom uviedla, že realizácia, resp. výkon trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu by pre ňu mal za následok vznik neodstrániteľných následkov, keďže takto uložený trest by jej znemožňoval vykonávať jej zamestnanie, pretože motorové vozidlo používa každý deň v súvislosti s dochádzkou do zamestnania, keďže miesto jej zamestnania je od miesta trvalého bydliska vzdialené 20 kilometrov.

Žiadala preto, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku čo do výroku o treste, ako aj správnosť postupu v konaní, ktoré mu predchádzalo a napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zrušil a sám rozhodol rozsudkom tak, že jej uloží primeraný trest, ktorý by bol v súlade so základnými zásadami ukladania trestov.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jej neprítomnosti. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa preto verejné zasadnutie odvolacieho súdu konalo v neprítomnosti obžalovanej.

Obhajca obžalovanej sa na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu pridŕžoval písomných dôvodoch odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu odvolania obžalovanej.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že trest zákazu činnosti bol obžalovanej uložený na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, preto nepovažovala odvolanie obžalovanej za dôvodné a navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovanej smerovalo.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jej konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku aj z dôvodov vyššie uvedených preto vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek

12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovanej a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Čo sa týka námietok obžalovanej, že už samotné uloženie trestu, bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, u nej naplní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti súd I. stupňa dostatočným spôsobom vyhodnotil mieru závažnosti konania obžalovanej vo vzťahu k porušeniu pravidiel cestnej premávky, pretože obžalovaná svojím konaním závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky, pretože nerešpektovala príkazovú značku " daj prednosť v jazde " a takéto porušenie pravidiel cestnej premávky, závažným porušením nepochybne je. K námietkam obžalovanej, že bezprostredne po dopravnej nehode jej orgány polície nezadržali vodičské oprávnenie, je táto skutočnosť vo vzťahu k uloženiu trestu zákazu činnosti irelevantná.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, následne postupujúc podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil obžalovanej trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 158 Trestného zákona (až jeden rok).

Keďže sa odvolací súd aj s týmito súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku v podstate správne a temer úplne uvedenými a opodstatnene zistenými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré mal za preukázané a tiež úvahami, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanej stotožňuje, na ne predovšetkým poukazuje, s tým, že obžalovanej napadnutým rozsudkom uložený trest tak pokiaľ ide o jeho druh (peňažný trest), ako aj jeho výška (200 eur, náhradný trest odňatia slobody 2 mesiace), ako i nevyhnutné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke na dobu 1 rok, možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovanej, osobe obžalovanej, jej pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovanej napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jej prospech, odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.